

14-08-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัปดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ถามตนเองทุกวันว่า:ฉันดวงวิญญาณนี้ได้กลับมาบริสุทธิ์เพียงใด? ยิ่งลูกบริสุทธิ์มากขึ้นเท่าใด ลูกจะรู้สึกเป็นสุขมากขึ้นเท่านั้นและลูกจะมีความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้มากขึ้นตามนั้น

คำถาม: ความพยายามอะไรที่ลูกต้องทำเพื่อที่จะกลับมาสูงส่งเช่นเพชร?

คำตอบ: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกแม่เพียงน้อยที่สุด คงอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมดและอยู่ในการจดจ่อกับเรื่องถึงบาบาผู้เดียวเท่านั้น ความพยายามที่สูงส่งนี้จะทำให้ลูกเป็นเช่นเพชร ถ้ามีสำนึกที่เป็นร่าง ควรเข้าใจว่าสภาพของลูกอ่อนแอและลูกนั้นห่างไกลจากบาบา ลูกต้องดูแลร่างกายของลูกเพราะลูกต้องได้รับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกขณะที่อยู่ในร่างนี้

เพลง: มองดูใบหน้าของคุณในกระจกของหัวใจของคุณ

โอมซานติ ฟออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ปรัชญาของความสุขสูงขึ้นในผู้ที่ตัดบาปของพวกเขาออกไปด้วยพลังโยคะ ลูกๆ สามารถรู้สภาพของตนเองด้วยตนเอง เมื่อสภาพของลูกดี ลูกจะมีความสุขมากในการทำงานรับใช้ ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเพียงใด ลูกจะมีความกระตือรือร้นมากขึ้นสำหรับการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์และเป็นโยคีมากขึ้นตามนั้น เพราะลูกคือราชาโยคีและราชินี หรือโยคะฤๅษีพิจารณาว่าตัวธนูว่าเป็นพระเจ้า ราชาโยคะ ฤๅษีพิจารณาพระเจ้าว่าเป็นพ่อของพวกเขา บาปของพวกเขาไม่ถูกตัดไปด้วยการจดจำตัวธนู พวกเขาไม่ได้รับพลังโดยการมีโยคะกับตัวธนู ไม่มีใครของศาสนาใดที่รู้เกี่ยวกับโยคะ เหตุนี้เองจึงไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถกลายเป็นโยคีที่แท้จริงและกลับบ้านได้ เวลานั้นลูกๆ สามารถรู้ถึงสภาพของลูกสำหรับตัวลูกเอง จะมีความสุขตามสภาพว่าลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขาเพียงใด ลูกต้องตรวจสอบตัวลูกเอง ลูกๆ สามารถรู้ถึงสภาพของกันและกันและสภาพของตัวลูกเอง ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบว่าตัวลูกนั้นไม่ได้มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ถ้ามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็เข้าใจว่าลูกนั้นอ่อนแอมากและลูกยังห่างไกลจากบาบามาก ฟอออกคำสั่งลูกๆ ว่า: ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเพชร ฟอทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฟอไม่ได้มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ เป็นลูกๆ ที่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณด้วยการมีการจดจ่อกับเรื่องถึงพ่อ จงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันคงอยู่ในการจดจ่อกับเรื่องถึงยาวนานเพียงใด? มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา ปรัชญาของความสุขของลูกจะสูงขึ้นตามนั้น และลูกก็จะทำให้ตนเองนั้นมีค่ามากขึ้นตามนั้น อย่าได้คิดว่าลูกๆ คนใดได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาแล้ว ไม่เลย การแข่งขันยังคงดำเนินอยู่ ผลลัพธ์สุดท้ายจะประกาศเมื่อการแข่งขันได้จบสิ้นสมบูรณ์แล้ว และแล้วการทำลายจะเริ่มขึ้น การซ่อมโรงจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนกระทั่งลูกถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก เราไม่สามารถพูดสิ่งไม่ดีของผู้ใด ผลลัพธ์ของทุกคนนั้นจะเป็นที่รู้ได้ในเวลาสุดท้าย เวลานั้นยังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้าง ดาด้านี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานั้นมีเพียงเวลาอันสั้นเหลืออยู่ เวลานั้นไม่มีเพียงคนเดียวสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของเขาได้ ความเจ็บป่วยใดๆ ล้วนเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน ไม่มีใครสามารถสร้างสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอได้ ยิ่งลูกพยายามที่จะไปถึงสภาพนี้เพียงใด ความคิดที่เป็นบาปและพายุจะมาหาลูกมากขึ้น ลูกๆ ควรที่จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก เป็นสิ่งเล็กน้อยหรือที่จะกลายเป็นนายของโลก? ผู้คนที่มั่งคั่งอยู่อย่างมีความสุขมากเพราะพวกเขานั้นมีคฤหาสน์ที่ใหญ่โตและความสะดวกสบายทั้งหมด เวลานั้นลูกกำลังได้รับความสุขที่ไม่สิ้นสุดจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากบาบา พวกเขานั้นไม่มีประสบการณ์ของ

ความสุขด้วยความสงบมากเท่ากับที่พวกเขามีกับความมั่งคั่งของพวกเขา ชันยาสีเคยจากบ้านเรือนและครอบครัวของพวกเขาและไปและอาศัยอยู่ป่า พวกเขาไม่ได้รับเงิน แต่รับเพียงจาปาตีเท่านั้น เวลาที่พวกเขากลับมาต้องอย่างมาก ทุกคนวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับเงินทอง แท้จริงแล้วราชานั้นมีความใส่ใจเกี่ยวกับประชาชนของเขา และเหตุนี้เองที่เขาจึงมีวัสดุอุปกรณ์ทั้งหมดเพื่อสงคราม ในยุคทองไม่มีเรื่องของการสงคราม เวลาที่ลูกๆมีความสุขว่าลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง ไม่มีเรื่องของการความกลัวใดที่นั่น ที่นั่นไม่มีเรื่องของการกลัว เป็นที่ที่มีความกังวลเกี่ยวกับร่างกาย เป็นที่ที่จดจำว่า: “สามีพระเจ้าเป็นเจ้า ได้พาลูกขึ้นไปอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมดของลูก” เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความพยายามมากเพียงใดเพื่อที่จะไปอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมด และแล้วจะไม่มีความวิตกกังวลใดๆเลยเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ด้วยการจดจำบาบาจะถูกอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน เรื่องราวของรามายณะนั้นอยู่บนพื้นฐานของลูก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นมหาวิระ ดวงวิญญาณพูดว่า: ราชันไม่สามารถเขย่าเราได้ นั่นจะเป็นสภาพของลูกในเวลาสุดท้าย ในปัจจุบันใครก็ตามสามารถเขย่า จะมีความวิตกกังวล เมื่อสงครามโลกเกิดขึ้น ลูกจะเข้าใจว่าเวลานั้นได้มาถึงแล้วในขณะนี้ ยิ่งลูกทำความพยายามที่จะจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น ขณะนี้เป็นเพียงเวลาที่จะทำความพยายาม ต่อมาจะมีความปั่นป่วนของการทำลายอย่างมาก เวลาที่มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่กับร่างกายของลูก บาบาเองพูดว่า: จงดูแลร่างกายของลูก นั่นเป็นร่างกายสุดท้ายของลูกและด้วยร่างกายนั้นที่ลูกต้องทำความพยายามที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ตรานานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว ยิ่งลูกมีชีวิตยืนยาวมากเพียงใด ลูกจะจดจำพ่อมากตามนั้น และลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งมากขึ้นตามนั้น เวลาที่ลูกกำลังเฝ้าแต่หารายได้ เฝ้าแต่ทำให้ร่างกายของลูกนั้นมีพลานามัยดีและเป็นอิสระจากความเจ็บป่วย อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถ้าลูกนั้นมีความระวังเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นได้ ด้วยการรักษาพฤติกรรมของลูกให้สม่ำเสมอ (มีระเบียบวินัยเกี่ยวกับทุกสิ่ง) ร่างกายของลูกจะคงอยู่อย่างมีพลานามัยที่ดี นั่นคือร่างกายที่ประมาณค่ามิได้ เป็นด้วยร่างกายเหล่านี้ที่ลูกทำความพยายามและกลายเป็นเทพ ดังนั้นความยิ่งใหญ่เป็นของเวลานี้ ลูกควรมีความสุขนี้ ยิ่งลูกจดจำพ่อและมรดกมากเพียงใด ความซาบซึ้งของการกลายเป็นเช่นนารายณ์จะมีมากขึ้นตามนั้น เป็นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกมีความสุขและความซาบซึ้งมากเพียงใด ผู้ที่ยากจนควรมีความสุขมากกว่า ผู้ที่มั่งคั่งวิตกกังวลเกี่ยวกับความมั่งคั่งของพวกเขา กุมาริในบรรดาลูกนั้นไม่มีความวิตกกังวลใดเลย ใช่ ถ้าเพื่อนหรือญาติของบางคนยากจน พวกเขาต้องได้รับการดูแล จงเฝ้าแต่ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ถ้าพวกเขาไม่ตื่นขึ้นเป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกจะเฝ้าแต่ช่วยเหลือพวกเขา? บาบาพูดว่า: ลูกเองควรที่จะเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และยอมให้ภรรยาของลูกกลับมาไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้ทางจิต ลูกคือผู้ช่วยของบาบา ทุกคนต้องการการช่วยเหลือ พ่อจะสามารถทำอะไรได้ด้วยตัวของท่านเองเล่า? ท่านจะให้มนตราแก่ใครด้วยตัวของท่านเอง? พ่อให้มนตราแก่ลูกและแล้วลูกก็ต้องให้มนตรานี้แก่ผู้อื่น จงเฝ้าแต่เพาะต้นอ่อน ท่านนั้นเฝ้าแต่บอกลูกๆว่า: มากเท่าที่จะเป็นไปได้ เฝ้าที่จะกลายเป็นผู้ช่วยและให้มนตรา บอกผู้คนว่า: มีการพูดไว้ในคัมภีร์ศาสนาของท่านว่าทุกคนได้รับศาสน์ว่าพ่อได้มาแล้ว ดังนั้นจดจำท่านเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก อย่าได้จดจำชีวิตที่มีร่างกายใด ถ้าลูกพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบาของลูกจะถูกเผาไป และลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก มากมายได้ฟังและถ่ายทอดก็ตะคอกที่เป็นที่รู้จักดีในกิตะนั้นคือ “มานมานะบาฟ” จดจำพ่อและลูกจะได้รับการหลุดพ้น ชันยาสีก็ชอบสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน “มาดียาจีบาฟ” หมายถึงการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกๆ เป็นของพ่อ ท่านพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถกลับไปได้ในขณะที่ลูกไม่บริสุทธิ์ นี่คือบางสิ่งที่เป็นที่เข้าใจ ลูกชาวบาร์ตเคยสะโตประธาน ลูกได้กลับมาตาโมประธานและเวลานี้ลูกจะต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ดังนั้นพ่อพูดว่า: ทำความพยายามและลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกนั้นได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลูกรู้ว่าในตอนเริ่มแรกได้มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่

มีสิ่งใดเจือปน เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธามีการเจือปนอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาร่างกาย และนั่นเป็นการกราบไหว้บูชาของวัตถุธาตุ เหล่าเทพนั้นอย่างน้อยก็สุดบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเวลานี้ทั้งหมดตาโมปะธาน ดังนั้นการกราบไหว้บูชาที่เฝ้าแต่กลับมาตาโมปะธานด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องจดจำพอ ลูกต้องไม่พูดคำใดของความเลื่อมใสศรัทธา การพูดว่า “โอ ราม” (โอ พระเจ้า) ก็เป็นการพูดแสดงออกของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ร้องเรียกในวิธีนั้น ที่นี้ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งใด ลูกต้องไม่แม้กระทั่งพูดว่า “โอม ซานติ” ครึ่งแล้วครึ่งเล่า “ซานติ” หมายถึงฉันดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ดวงวิญญาณนั้นเป็นตัวของความสงบนั้นในทุกกรณี ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งนั้น ถ้าลูกพูดว่า “โอม ซานติ” แก่ผู้คนอื่นพวกเขาจะไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญคำว่า “โอม” อย่างมาก ลูกเข้าใจความหมายและดังนั้นจึงไร้ประโยชน์ที่เฝ้าแต่พูดว่า “โอม ซานติ” ใช่ ลูกสามารถถามกันและกันว่า “เธออยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาหรือไม่?” พ่อก็ถามลูกสาวด้วยเช่นกันว่า: “ลูกกำลังประดับประดาใคร?” และเธอก็ตอบว่า: “พาหนะของชีพบาบา” เช่นที่มีพาหนะของสุทเซน ดังนั้นนี่คือพาหนะของชีพบาบา พวกเขาตกแต่งม้า พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของม้า ดวงวิญญาณของผู้ก่อตั้งศาสนาที่มาก่อตั้งศาสนานั้นบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเก่าแก่ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถก่อตั้งศาสนาได้ ลูกไม่ได้ก่อตั้งศาสนา ชีพบาบาทำสิ่งนั้นโดยผ่านลูกและท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นทำการประดับประดามากมาย ฯลฯ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกไม่ชอบการประดับตกแต่ง พ่อฉันปราศจากความหึงหวะของอย่างมาก ท่านเองพูดว่า: พ่อมาในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ในตอนเริ่มแรกจะมีศรินารายณ์ในยุคทอง ศรินารายณ์นั้นจะมาก่อนแม้กระทั่งศรีลักษมี เขานั้นมีอายุมากกว่า เหตุนี้เองชื่อของศรีกฤษณะจึงได้รับการยกย่อง ผู้คนสรรเสริญศรีกฤษณะมากกว่าที่พวกเขายกย่องศรินารายณ์อย่างมาก พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของศรีกฤษณะ พวกเขาไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของศรินารายณ์ ไม่มีผู้ใดรู้ว่าศรีกฤษณะกลายเป็นศรินารายณ์ ชื่อในวัยเด็กนั้นดำเนินต่อไป ผู้หนึ่งผู้นี้ได้มาเกิดและดังนั้นพวกเขาก็เฉลิมฉลองวันเกิดของเขา เหตุนี้เองที่พวกเขาเพียงเฉลิมฉลองวันเกิดของศรีกฤษณะเท่านั้น ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับวันเกิดของศรินารายณ์ ก่อนอื่นใดมีวันเกิดของชีวาและแล้วก็เป็นวันเกิดของศรีกฤษณะ และแล้วเป็นวันเกิดของราม ฯลฯ พร้อมกับชีวามีการเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน ชีพบาบาเพียงในตอนจบของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ท่านนั้นเข้ามาในร่างที่มีประสบการณ์ที่มีความเป็นผู้ใหญ่เท่านั้น ทุกสิ่งได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนมาก แต่ก็ยังไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสติปัญญาของผู้ใด พ่อพูดว่า: ความรู้นี้หายไป เพียงเมื่อพ่อมาและให้ความรู้ให้แก่ลูกเท่านั้นที่ลูกสามารถถ่ายทอดได้ ลูกๆ นั้นเวลานี้รู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งเหล่านี้(เป็นเทพ)อย่างลูกต้องแม่นยำในอนาคต บาบาได้รับนิมิตสองถึงสามระเภท “ฉันจะกลายเป็นสิ่งนี้ ฉันจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎ ฉันจะกลายเป็นผู้ที่มีผ้าโพกศีรษะ(turban)” ท่านได้มีนิมิตของอาณาจักรสองถึงสี่อาณาจักร เวลานี้ลูกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ใช่ พวกเขาเข้าใจสิ่งนั้นถ้าพวกเขาทำดี พวกเขาจะได้รับชาติเกิดที่ดี เวลานี้ลูกกำลังทำความพยายามสำหรับอนาคตที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น ผู้ที่เฝ้าแต่ทำความพยายามเพื่อได้รับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขามีประสบการณ์ของความสุ่มอย่างมาก ลูกพูดว่า: “บาบา เราจะทำตามมามาและบาบา เพราะเพียงเท่านั้นที่เราจะสามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้” ลูกจำเป็นต้องเข้าใจว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงใดและลูกคงความสุขมากเพียงใดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเองคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นมีความสุขได้ ถ้ามีสิ่งใดก็ตามที่ไม่ดีอยู่ภายในลูก สำนักของลูกก็จะเฝ้าแต่กัดกร่อน บางคนมาและบอกบาบาว่าพวกเขานั้นมีความโกรธอย่างมากอยู่ภายใน “ฉันมีวิญญาณปีศาจร้ายนี้ในฉัน” นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องมีความใส่ใจ ไม่ควรปล่อยไว้ให้วิญญาณปีศาจร้ายใดๆคงอยู่ เหตุใดลูกจึงกลับมาโกรธเล่า? จงอธิบายด้วยความรัก บาบามาไม่ได้โกรธกับผู้ใด มีคำยกย่องของชีพบาบา มากมายนั้นร้องเพลงสรรเสริญที่ไร้ประโยชน์ “ฉันทำอะไร?” ฉันได้รับการบอกว่า: “มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์” เหมือนกับหมอได้รับการบอกให้มาและเอาความเจ็บป่วยของใครบางคนออกไป เขาให้ยาหรือการฉีดยาเพราะนั้น

คืองานของเขา นั้นไม่ใช่สิ่งใหญ่ พวกเขาศึกษาเพื่อที่จะสามารถทำงานรับใช้นั้น ถ้าพวกเขาศึกษามากขึ้น พวกเขาก็จะสามารถหารายได้มากขึ้น พ่อไม่ต้องหารายได้ ท่านดลใจลูกให้หารายได้ บาบาพูดว่า: ลูกแม่ กระทั่งเรียกพ่อว่าเป็นสหายแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ลูกนั้นได้ให้คำยกย่องสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าแก่พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่สามารถเป็นสหายแพทย์เช่นที่พวกเขาพูด นี่เป็นเพียงคำสรรเสริญที่ให้กับพ่อ พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำฉันและบาปของลูกก็จะถูกเผาไป ก็เท่านั้นเอง บทบาทของพ่อคืออธิบายสิ่งนี้แก่ลูก: จดจำพ่อเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง ลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่ คือความรู้ของราชาโยคะ นี่คือนั่นที่ง่ายตายที่จะอธิบายแก่ผู้ที่ได้ศึกษากีตะ ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่ การกราบไหว้บูชาเป็นราชาของราชา และแล้วลูกก็จะกลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องทำความพยายาม ลูกกำลังทำให้โลกนั้นบริสุทธิ์ สถานภาพนั้นสูงมาก ลูกแต่ละคนกำลังให้น้ำของลูกที่จะยกภูเขาของยุค เหล็กออกไป ไม่ใช่ว่ามีภูเขาจริงๆ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าโลกใหม่นั้นจะมาและดังนั้นลูกต้องศึกษาราชโยคะ อย่างแน่นอน พ่อมาและสอนสิ่งนี้แก่ลูก กลับมาสะโตประธาน เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้ที่เข้าใจในวงจรที่แล้ว พวกเขาจะชอบสิ่งนี้และพูดว่า: “อะไรที่ท่านกำลังพูดนั้นลูกต้อง” อย่างแท้จริงที่พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ นี่คือน่าสนใจที่สุด พ่อพูดในอินเดียว่า: จดจำฉัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นของศาสนาที่สูงส่งและการกระทำของลูกเคยสูงส่งด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองมีคำยกย่องว่า: 16 องค์สมบูรณ์ เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นสิ่ง นั้นอีกครั้ง ตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่ามากเพียงใดที่ลูกได้กลับมาสะโตประธานและบริสุทธิ์ ลูกทำงานรับ ใช้นั้นมากเพียงใดที่จะเปลี่ยนชื่อนั้นไปเป็นชาวสวรรค์? อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาปราศจากความหยิ่งทะนงเช่นพ่อ ขณะที่ดูแลร่างกายของลูกจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในการทำงานรับใช้ทางจิตนี้
2. อย่าปล่อยให้วิญญานปีศาจร้ายใดอยู่ภายในลูก อย่าได้กลับมาโกรธกับผู้ใด มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน ด้วยความรักอย่างมาก ทำตามแม่และพ่อและประกาศสิทธิในบัลลังก์

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายตายโดยการเรียนรู้ความหมายของคำว่า 'swarth' (swa – ตนเอง, rath – พาหนะ) และคงอยู่ในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงอยู่เสมอ ปัจจุบันความผูกพันยึดมั่นที่ผู้คนมีต่อกันนั้นไม่ได้มาจากความรัก แต่มาจากความเห็นแก่ตัว มีความผูกพันยึดมั่นเนื่องจากความเห็นแก่ตัวและเนื่องจากความผูกพันยึดมั่นนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถอยู่อย่างละวาง ดังนั้นทำให้ตัวลูกเองมั่นคงในความหมายของคำว่า 'swarth' นั่นคือก่อนอื่นจงสังเวทพาหนะของตัวเอง เมื่อ 'swarth' (swa-arth – สำหรับตนเอง, swarth – หมายถึงความเห็นแก่ตัวด้วยเช่นกัน) นั้นจากไปแล้วลูกก็จะกลับมาละวาง ด้วยการเรียนรู้ความหมายของคำๆเดียวนี้ลูกจะเป็นของผู้เดียวไม่เปลี่ยนแปลง และมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ นี่คือการพยายามที่ง่ายตาย

คติพจน์: เมื่อลูกอยู่ในรูปเทวดานางฟ้าของลูก จะไม่มีอุปสรรคใดสามารถสร้างผลกระทบต่อลูกได้

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: จบสิ้นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

ความบริสุทธิ์สมบูรณ์เป็นเครื่องประดับของลูกบราห์มิน อยู่อย่างเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับประดาอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่บริสุทธิ์ของลูก และเล่นบทบาทนักแสดงเอกของลูกบนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ อยู่อย่างเป็นบราห์มาชารี (ถือพรหมจรรย์ บริสุทธิ์) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะไม่มีความไม่บริสุทธิ์ใดๆ แม้กระทั่งในความคิด มารบกวนทัศนคติของลูก การรบกวนหรือก่อความใดๆ ในทัศนคติของลูก จะทำให้เกิดมลทินบนทะเบียนประวัติของลูก ดังนั้น อยู่อย่างเป็นพรหมจรรย์อย่างสม่ำเสมอแม้กระทั่งในทัศนคติของลูก